

Kirkkonummen kunnan tervehdys

Kunnanvaltuuston puheenjohtaja
Anders Adlercreutz

Kyrkslätt's kommuns hälsning

Kommunfullmäktiges ordförande
Anders Adlercreutz

Hyvää itsenäisyyspäivää - Glad självständighetsdag

Syksyllä uskoimme varmasti kaikki, että aika, jolloin itsenäisyyspäivää vietetään erikoisjärjestelyin, olisi takanapäin. Uskoimme, että voisimme vihdoinkin palata normaaliin pitkän, liki kaksi vuotta kestäneen vaiheen jälkeen. Mutta tässä olemme taas, etäyhteyksien päässä, ruudun välityksellä juhlistamassa Suomen itsenäisyyttä.

Mikään ei voita oikeita tapaamisia, mutta tärkeän asian ympärille kannattaa kokoontua, vaikka olisimme fyysisesti eri paikoissakin.

Tänään kokoonnumme juhlimaan itsenäisyyttämme. *Idag firar vi vår självständighet.*

Att vara självständig handlar om att bestämma själv. Att själv styra sin väg. Men det handlar inte om att vi skulle vara oberoende av världen omkring oss. Nu är detta mera sant än någonsin tidigare.

På det sättet kan man säga att begreppet självständighet expanderat. Att stå själv, att ha självbestämmande betyder ofta, att man måste verka utanför sina gränser, att man måste bygga koalitioner, att man tillsammans måste verka för att inte bara jag, inte bara vi, utan också de har de bra, och kan klara sig – så att vi skall klara oss.

Muuttuvassa maailmassa itsenäisyys tulee vakaudesta. Se tulee ennustettavuudesta ja halusta työskennellä yhteisten asioiden eteen. Se tulee välittämisestä ja yhdessä kannetusta vastuusta. Tämä kaikki on tärkeää, jotta 80 vuoden takaiset koettelemukset eivät enää toistuisi.

Yhteisvastuu on Suomalaisen yhteiskunnan ytimessä. Väitän, että se on myös Kirkkonummen ytimessä. Yhteisvastuu tarkoittaa luottamusta. Puhumme usein resilienssistä: kyvystä kestää erikoisia tilanteita, kyvystä sietää muutoksia, kyvystä toimia yhdessä.

Ja kun pohdimme takana olevaa liki kahta vuotta ja sitä, että kaikesta huolimatta olemme selvinneet viruksen aiheuttamista koettelemuksista hyvin, niin voimme todeta juuri yhteisvastuulla olleen ison roolin. Vallalla on tauti, jonka leviäminen on riippuvainen, ei niinkään ylhäältä annetuista määräyksistä, vaan jokaisen omista toimista, omasta kyvystämme kantaa vastuuta. Olemme tsempanneet yhdessä ja olemme tsempanneet yksin voidaksemme olla taas pian yhdessä. Yhteisvastuuta on löytynyt, paljon. Samoin on löytynyt runsaasti niitä, jotka ovat venyneet kantamaan erityistä huolta meitä kaikista. Nyt puhun hoitoalalla työskentelevistä. Heille haluan myös nyt tässä puheessa osoittaa kiitollisuuteni. Nyt onkin aivan oleellista, että jaksamme yhdessä juosta vielä viimeisen mailin, jotta saamme rokotuskattavuuden nousemaan niin paljon, että taudin selkä katkeaa.

Det gemensamma ansvaret är vägen ut också ur denna utmaning. Hur de sista metrarna går hänger på dig, det hänger på mig, det hänger på oss. Trots att det har sagts tidigare, så måste vi orka lite till.

Men när vi tittar in i framtiden är det speciellt nu på självständighetsdagen skäl att stanna upp inför det gemensamma arv som vi alla får leva av. De otaliga små handlingar, små beslut, vardagliga gärningar men också exceptionella dåd som tillsammans bygger det stora som vi idag får njuta av.

Itsenäisyyspäivä on joka vuosi lähtölaukaus tulevaisuudelle. Itsenäisyyttä voisi pitää perustuksina, joille Suomi ja sen hyvinvointi rakentuvat. Erityisesti tänään on syytä pysähtyä pohtimaan niitä arvoja, joiden puolesta isovanhempamme taistelivat; muistella niitä tekoja, jotka ovat luoneet pohjan sille, mitä kutsumme nykyhetkeksi. Ja sille, mikä muodostaa lastemme tulevaisuuden.

Moni meistä viettää tänään aikaa läheistensä kanssa. Eri sukupolvet ehkä kohtaavat. Tällöin on oiva hetki siirtää tietoa menneistä ajoista eteenpäin heille, jotka ovat sukupolvien ketjussa seuraavaksi vastuussa kuntamme asioista. Arjen kulttuurihistoria siirtyy sukupolvelta toiselle usein nimenomaan kertomuksina. Kertomuksina ihan tavallisesta arjesta: Miltä oma ensimmäinen koulupäiväsi tuntui? Miltä Suomi näytti, kun sinä olit lapsi. Mitä syötiin sinun nuoruudessasi itsenäisyyspäivänä? Silloin, kun kaupasta ei vielä löytynyt spagettia.

Minnen bevaras inte om de inte flyttas vidare. Idag är en utmärkt dag för att göra just detta. Om självständigheten är den grund Finland vilar på så är minnena dess armeringsstål. Trådar som stärker den, som förenar den med bygget ovanför och som garanterar att inte bara det som byggs idag, utan också imorgon håller och kan vila på ett stabilt fundament.

Muistot tukevat tulevaisuutta. Ja tulevaisuus näyttää hyvältä. Se minkä olemme oppineet viimeisen kahden vuoden aikana, tulee auttamaan meitä tästä eteenpäin. Uskon niin.

Kuluneen vuoden aikana kunnassamme on ollut paljon liikettä. Olemme rakentaneet paljon uutta. Moni on huomannut, että tämä on hyvä kunta asua. Täällä on hyvä käydä koulua. Täältä löytyy niin historiaa kuin myös maailmaa valloittavaa innovaatiotoimintaa. Meillä on niin vanha kirkkokuori kuin mainetta niittävä uusi kuntalaisten olohuone, Fyyri.

Tämä on kaikki seurausta sekä nykyisten että entisten, jo pois nukkuneiden kuntalaisten tekemästä työstä. Yksikään sukupolvi ei yksinään saa aikaan jotain niin suurta kuin mitä toimiva kunta edustaa. Ja jälleen kerran voimme kunnioittaa hetken kaikkia heitä, jotka kuljettivat lehmänsä ja porsaansa takaisin Kirkkonummelle Porkkalan parenteesin purkaututtua. Piikkasivat auki pellot, joille neuvostoliittolaiset olivat valaneet betonista kenttiä panssarivaunuilleen. Kunnostavat talonsa neuvostosotilaiden jäljiltä. Ryhtyivät sinnikkäästi rakentamaan kunnastamme sellaista, jollaisena sen tänään tunnemme. Sitä työtä on ollut mielekästä jatkaa ja kaikesta tästä on meidän syytä olla kiitollisia tänään, Suomen sadantena neljäntenä itsenäisyyspäivänä.

Bästa kommuninvånare, bäst kyrkslättbor, hyvät kuntalaiset.

Å Kyrkslättis kommunis vägnar vill jag önska er en glad självständighetsdag!

Kirkkonummen kunnan puolesta haluan toivottaa teille hyvää itsenäisyyspäivää!